

האש למקומה. והחטם [מחפשל]
נאסף באתו ריח לפני ולפנים,
עד שנאחו הפל וחוזר למקומו,
ונקרב הפל לתוכה המתחשה
ונעשה רצון אחד. ואז ריח ניחת,

שכח הרגוז ונעשה נחת.
שהרי העשן נאסף ונכנס
ומתקפט באש, והאש אוחצת
בעשן, ונכנסים שנייהם לפני
ולפנים עד שכח הרגוז. וכשהפל
נאחים [אותו] זה בזזה ונכח רגוז,
או הוא מנוחה וקשר אחד
ונקרה נחת. נחת הריח מרות
הפל כאחד. הארות הנרות קארת
הפנים. ולכן בתוכה וירח ה' את
ריח הניחת, כמו מי שפרית

וכוגם הפל לתוכו מקומו.
בא רבי ייסא ונש��ו. אמר, ומה
כל הטוב הנה פרחת יוך ולא
ירעתי בו? אמר, אחור מטהדרך
ונתחבר עמה. הילכו. אמר רבי
חזקיה, ברוך זו עם השכינה
גלו, שהרי מתקנת לפניו. אחוי
בידיו אותו מתינוק והלכו. אמר לו,
אמר לנו פסוק אחד מאותם
שאביך אמר לך.

פתח אותו המתינוק ואמר, (שיר א)
ישקני מנשיקות פיהו. זהה
השתוקקות העלינה שיזעא
[שזא] רצון מהפה לנשך, ולא
יוצא מהחטם פאשר יוצא אש.
שהרי כשמתחבר הפה לנשך,
יוצאת אש ברצון בפנים
מאירות, בחרחות הפל,
בהתדקקות של מנוחה.

ומשם כה כי טובים דודיך מיין,
מאותו בין נון המשם ומאיר
פנים והעינים מפיקות, ונעשה
הרצון. ולא מהין המשר
[משבר] וועשה רגוז ומתחיך
פנים, והעינים לותחות יין של
רגוז. ועל זה, משום שיין זה טוב
מאיר הפנים ומשם העינים
ועושה השתוקקות של אהבה,

(אטרכיש) אַתְּבָנִישׁ בְּהַהְוָא רִיחָא לְגֹו לְגֹו עַד
דְּאַתְּאַחֵיד פֶּלֶא וְתֵב לְאַתְּרִיה. וְאַתְּקַרְיבּ פֶּלֶא
לְגֹו מַחְשָׁבָה וְאַתְּעַבְּידּ רֻעּוֹתָא חֲדָא. וְכַדֵּין
רִיחָ נִיחָ. דְּנָחּ רַוְגָּזָא וְאַתְּעַבְּידּ נִיחָא.

הָהָא תְּנָנָא אַתְּבָנִישׁ וְעַיִל וְקַמִּיט בְּאַשָּׂא
וְאַשָּׂא אַחֵיד בְּתְּנָנָא וְעַיִלִי תְּרוּוֹיִהוּ
לְגֹו לְגֹו עַד דְּנָחּ רַוְגָּזָא. וְכֵד אַתְּאַחֵיד (אחד)
פֶּלֶא דָא בְּדָא וְנָחּ רַוְגָּזָא, כְּדֵין הוּא נִיחָא,
וְקַשְׁרוּ חֵדְרָה וְאַתְּקַרְיבּ נִיחָא. נִיחָא דְּרוֹחָא
חֲדֹוֹתָא דְּכָלָא כְּחֲדָא. נְהִירָה דְּבוֹצִינִין נְהִירָה
דְּאַנְפִּין. וּבְגִין כֶּךָ בְּתִיבּ, וִירָחָ יִי אֶת רִיחָ
הַנִּיחָה. כְּמַאֲן דְּאַרְחָ וְכָבִינִישׁ פֶּלֶא לְגֹו אַתְּרִיה.
אַתָּא רַבִּי יִיסָּא וְנִשְׁקִיה. אָמֵר וּמָה כֵּל הַדִּין
טָבָא אֵיתָ תְּחֹות יִזְחָקָ וְלֹא יִדְעָנָא בֵּיהּ.
אָמֵר אַהֲרֹןָמָן אַרְחָ, וְנִתְחַבֵּר בְּהָדָה.
אַזְלָג. אָמֵר רַבִּי חִזְקִיהָ אַרְחָ דָא בְּהָדָי
שְׁכִינַתָּא נְהָךְ דָהָא מַתְקָנָא קְמָן. אַחֵיד בִּיקָא
דְּהַהְוָא יִנוֹקָא וְאַזְלָג. אָמְרוּ לֵיהּ אִיכָּא לְזָנָה
קָרָא חֵדְרָמָנָ�ו דְּאַמְּרָ לְזָנָה אַבָּוקָ.

פָּתָח הַהְוָא יִנוֹקָא וְאָמֵר (שיר השירים א) יִשְׁקְנֵי
מַנְשִׁיקּוֹת פִּיהּוּ, דָא הִיא תְּיַאַבְּתָא
עַלְאָה דִּיפּוֹקּ (נִפְקָא) רֻעּוֹתָא מַפּוֹמָא לְנִשְׁקָא
וְלֹא נִפְקָא מַחְוֹטָא בְּדָא נִפְקָא, דָהָא בְּדָא
אַתְּחַבֵּר פּוֹמָא לְנִשְׁקָא נִפְקָא אַשָּׁא בְּרֻעּוֹתָא
בְּנְהִירָה דְּאַנְפִּין כְּחִדּוֹה דְּכָלָא בְּאַתְּדִּבְּקִוְּתָא
דְּנִיחָה.

יִבְגִּין כֶּךָ בַּיְוּבִים דְּוִדִּיךְ מִיְּין. מַהַהְוָא יִין
(ב') דְּמַחְדִּי וְנִהְיָר אַנְפִּין וְחַיְינִין עַיִינִין
וְעַבְּידּ רֻעּוֹתָא. וְלֹא מִיְּין דְּמַשְּׁבָר (רשבי)
וְעַבְּידּ רַוְגָּזָא וְאַחֲשֵׁיךְ אַנְפִּין וְלַהֲטָאָן עַיִינִין
יִין דְּרוֹגָזָא. וְעַל דָּא בְּגִין דְּחַמְרָ דָא טָבּ, נְהִירָ
אַנְפִּין וְחַדִּי עַיִינִין וְעַבְּידּ תְּיַאַבְּתָא דְּרַחְיִימָוּ
מִקְרִיבִין לֵיהּ כֵּל יוֹמָא עַל גַּבְּיָ מְדַבְּחָא (ד"ג נ